

Jeg forstår eksemplet således, at gældsbeværdets kursværdi på stiftelsestidspunktet er 100, eftersom en nedskrivning af kursværdien til 80 angives at give stifteren et kurstab. Når kursværdien på stiftelsestidspunktet er 100 og gælden ligeledes indfries til kurs 100, vil der hverken for stifteren eller selskabet blive tale om nettokursgevinst eller nettokurstab. Der bliver således ikke tale om noget fradrag eller dobbeltfradrag.

Hvis kursværdiansættelsen til 80 i stedet gælder *stiftelsestidspunktet*, vil selskabet have et kurstab ved indfrielse af gælden til pari, mens stifteren vil have en tilsvarende kursgevinst.

Beskatningen af hver af parterne vil her afhænge af, om gældsbeværdets pålydende rente opfylder mindsterentekravet. Hvis gældsbeværdets pålydende rente ikke opfylder mindsterentekravet, vil selskabets kurstab ved indfrielse af gælden til pari være fradragsberettiget, men stifteren vil være skattepligtig af den modsvarende kursgevinst. Hvis gældsbeværdets pålydende rente opfylder mindsterentekravet, vil selskabet ikke have fradragsret for sit kurstab, jf. kursgevinstlovens § 5, stk. 4. Der bliver således ikke tale om noget fradrag uden en modsvarende beskatning.

Spørgsmål 98:

Et selskab, der handler med f.eks. et søsterselskab, og som i denne anledning får et tilgodehavende, er omfattet af begrebet vederlagsnæring, idet et tab på en sådan fordring både kan fratrækkes ud fra dette begreb og i øvrigt også ud fra den almindelige regel om tab på debitorer.

Vil et selskab ikke herved kunne få fradrag ved underskudsoverførsel fra dets datterselskab for dernæst at få fradrag endnu en gang ved nedskrivning af gælden?

Svar:

I det reviderede ændringsforslag til L 6, som jeg netop har fremsendt, foreslås det, at alle selskaber, der er omfattet af kursgevinstlovens § 2, ikke kan fradrage tab på fordringer på koncernforbundne selskaber. Fradragsbegrænsningen omfatter også tilgodehavender, der er omfattet af begrebet vederlagsnæring, jf. kursgevinstlovens § 4.

Forslaget indebærer, at sambeskattede selskaber ikke vil kunne opnå fradrag dels ved tab

på fordringen dels ved underskudsoverførsel fra et datterselskab. Det vil derfor ikke være muligt at få fradrag to gange i den situation, der er beskrevet i spørgsmålet.

Spørgsmål 101:

Ad svar på spørgsmål 72, jf. bilag 54

Skal svaret forstås således, at det kun var i et tilfælde som det anførte i redegørelsen pkt. 4.2. side 26 nederst, hvor: »Vekselererfirmaet solgte samtlige obligationer på termin til en sparekasse«, at Rechnageldommen ikke er retningsgivende, medens tilfælde som i Rechnagelsagen, hvor vekselererfirmaet solgte obligationerne og tilbagekøbte dem på termin kan tilside sættes, idet det vel må anses for sidstnævnte situation, der er mest normal?

Svar:

Svaret på spørgsmål 72 kan ikke forstås som anført ovenfor. I de to omhandlede domme er der i begge tilfælde tale om, at transaktionerne mellem vekselererfirmaet og pengeinstituttet deles op i to faser. Først sker der en kontant handel, hvor vekselererfirmaet sælger statsgældsbeviserne til pengeinstituttet. Herefter køber vekselererfirmaet de samme værdipapirer af pengeinstituttet på termin, dvs. til levering på en bestemt fremtidig dato.

Det i redegørelsen anvendte udtryk »solgt på termin« er derfor ikke en helt præcis beskrivelse af transaktionerne. Udtrykket anvendes dog også af Repræsentantskabet for Fondsbørsens medlemmer, der som refereret i Rechnageldommen har udtalt, at en fremgangsmåde, hvorefter »kunders køb af statsobligationer finansieret af et vekselererfirma, der har solgt obligationerne på termin, det vil sige har aftalt genkøb af en tilsvarende obligationsmængde, inden indfrielse til pari finder sted« må anses for sædvanlig.

Spørgsmål 102:

Ad svar på spørgsmål 75, bilag 57

Er det muligt for ministeren at oplyse, om der i noget andet EF-land er forskel på den skattemæssige behandling af en aktiekøbsoption og en aktietegningsoption (warrant)? I bekræftende fald hvor og hvorledes.

Svar: